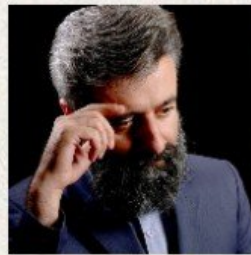

< هو الحکیم >

عنوان:

نیاز قرآن به تبیین اهل بیت علیهم السلام

دکتر وحید باقر پورکاشانی

© صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ ©

@SERATEHAGHI

همه چی در قرآن هست!

در بطون قرآن همه چیز هست!

{لَا رَظْبٍ وَ لَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ}

اما برای چه کسی؟!

برای کسی که اشراف به این قرآن دارد!

برای کسی که احاطه به این قرآن دارد!

برای کسی که بطون قرآن در وجود این قرار گرفته است!

نه برای کسی که آشنایی با بطن قرآن ندارد!

آیا همه چیز را می‌تواند از این قرآن استفاده بکند؟!

مثلاً شما ببینید که مهم‌ترین فرع ما چیست؟!

صلاة! نماز هست؛

که در روایتی نبی اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله فرمودند اگر یک نفر نمازهایش قبول شود، اعمال دیگرش هم مورد بررسی قرار می‌گیرد!

این قدر نماز مهم است!

نماز به عنوان قله‌ی فرع دین هست!

تا جایی که نبی اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله و امام صادق علیه‌السلام در

روایت دیگری فرمودند:

«مَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ مُتَعَمِّدًا فَقَدْ كَفَرَ»

هرکس از روی عمد نمازش را ترک بکند، کافر شده!

کافر نه کفر اعتقادی!

یعنی کفر عملی را دارد!

یعنی یک واجب دینی که اوجب واجباتش هست را زیر پاش

گذاشته!

کفر عملی را به دنبال دارد!

حالا همین نماز مهم است دیگر؟!

بله!

الحمد لله جل جلاله

کجای قرآن گفته که نماز صبح دو رکعت هست؟!
کجا؟!

کجای قرآن گفته نماز ظهر چهار رکعت هست؟!

نماز عصر چهار رکعت هست؟!

نماز مغرب سه رکعت هست؟!

نماز عشا چهار رکعت هست؟!

قرآن گفته نماز را به جا بیارید!

اقامه‌ی صلاة بکنید!

پس این را چه کسی باید شرح بدهد؟!

این را نبی باید شرح دهد!

پس یکی از وظایف نبی اکرم صلی الله علیه و آله چیست؟!

تبیین وحی هست!

در قرآن جزئیات هم آمده، ولی به طور اکثر وقتی نگاه می‌کنی

کلی‌گویی هست؛ اجمال زیاد دارد، امور مطلق زیاد دارد.

فلذا این‌ها را نبی اکرم صلی الله علیه و آله باید قیود و تفصیلش

را بیان کند!

خود قرآن می‌گوید ما دو گونه آیات داریم:

آیات محکم،

{هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ}

آیات متشابه؛

پس معنی این آیات متشابه را چه کسی باید بگوید؟! از

معنی‌اش که چیزی نمی‌فهمیم!

چه کسی باید بگوید که مراد از این آیه‌ی متشابه چیست؟!

این‌جا وظیفه‌ی کسی هست که خداوند علم قرآن را در وجود

او قرار داده!

لذا در سوره‌ی مبارکه‌ی نحل آیه‌ی ۴۴ می‌خوانیم:
{بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۚ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ
إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ}

ما پیامبران را پیش تو فرستادیم با چی؟ {بِالْبَيِّنَاتِ}
این پیامبران با معجزه آمدند!
با بیّنات آمدند!

وقتی نبی ادعای نبوت می‌کند، معجزه‌ای اقامه می‌کند،
{بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ}

زُبُر جمع زبور هست؛ یعنی کتاب‌های آسمانی؛ یعنی این‌ها
کتاب آسمانی هم داشتند.
{وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ}

ای پیامبر برای تو ذکر فرستادیم.
ذکر این‌جا از اسماء قرآن هست. برای تو قرآن را نازل کردیم.

چی؟

{لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ}

که این‌را چی؟!

روشن کنی، تبیین کنی برای مردم!

پس یک نفر می‌گوید آقا ما کاری با فرمایشات نبی اکرم نداریم!

همین قرآن، حَسْبُنَا كِتَابُ اللّٰهِ!

کتاب خدا ما را کفایت می‌کند!

این حرف اشتباهی هست!

نه! این‌گونه نیست!

کتاب خدا ما را کفایت نمی‌کند!

چون خیلی از مسائل هست وقتی نگاه می‌کنیم که در کتاب

خدا ما دسترسی بهش نداریم!

اگه کتاب خدا ما را کفایت می‌کرد، همین نماز صبح هم باید در
قرآن می‌بود!

آن چیزی ما را کفایت می‌کند که بله کتاب خدا و آن تبیینی که
نبی اکرم و اهل بیت ایشان از کتاب دارند!

بعد می‌فرماید:

{وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ}

ما نازل کردیم به تو چی؟!!

ذکر را، قرآن را؛

{لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ}

که این را برای مردم تبیین کنی؛

{مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ}

آن چه که نازل شده بر ایشان،

{لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ}

شاید که تفکر کنند، به آن فکر کنند!

و این مسئله‌ی مهمی هست.

یک نفر مثلاً می‌گوید نه! اصلاً قرآن شفاف هست! واضح و

آشکار هست!

ما اصلاً نیازی به فرمایشات نبی نداریم! خیلی خوب!

سؤال می‌کنیم:

«حامیم عین سین قاف» حروف مقطعه‌ی قرآن که در ابتدای

۲۹ سوره آمده، این‌ها را بیا برای ما معنی کن!

«حامیم» یعنی چی؟!!

«عین سین قاف» یعنی چی؟!!

«الف لام میم» یعنی چی؟!!

این‌ها را معنی کنید!

نمی‌توانی شما معنی کنی!

الحکم علی رسول لولا کده لخرج

این نبی اکرم است که باید بگویند «حامیم» اسمی از اسماء
من هست، صفتی از صفات من هست!
باید نبی اکرم این رموز قرآن را بر ما آشکار کند!
و از این آیات متشابه تا دل‌تان بخواهد هست!
پس یکی از وظایف نبی، تبیین وحی می‌باشد.
پس روشن شد همه‌ی این قرآن، بین و آشکار برای ما
نیست؛ حداقل همین حروف مقطعه برای ما بین هست؟!
این متشابهات قرآن؛

{وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي}

اینکه بحث تجزیه را نسبت به روح خدا می‌رساند!
{جَاءَ رَبُّكَ}

اینکه حرکت را در ارتباط با خدا می‌رساند!
و از این آیات ما فراوان داریم، این‌ها را باید چه کار کنیم؟!
این‌ها را نبی اکرم و اهل بیت ایشان باید تبیین کنند!
لذا در سوره‌ی مبارکه‌ی عنکبوت، آیه‌ی ۴۹ می‌خوانیم:
{بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ}

{بَلْ هُوَ}

بلکه، {هُوَ} آیات قرآن چی هست؟
بین هست!

پس آیات قرآن بیّن هست؛

اما برای چه کسی؟!

{فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ}

برای کسانی که علم را به سینه‌های آن‌ها قرار دادیم!

علم چیست؟!

علم همین حقیقت قرآن هست.

{بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ}

قرآن بیّن هست،

بله!

قرآن آشکار هست بله!

تمام مسائل در قرآن هست!

{لَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ}

اما برای چه کسانی؟!

{فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ}

برای کسانی که علم را در قلب‌شان قرار دادیم! حقیقت را

در قلب‌شان قرار دادیم!

خب این‌ها کی‌اند؟!

اول خود پیامبر هست، بعد چه کسانی هستند؟

در کافی شریف یک بابی ما داریم «باب أن الأئمة

عليهم السلام قد أوتوا العلم وأثبت في صدورهم».

یک بابی داریم که به تعبیری اوتوالعلمی که آورده شده در

قرآن، این ائمه هستند، ائمه‌ی معصومین هستند.

آن‌جا روایات فراوانی هست؛ در مجامع حدیثی از این

سری روایت‌ها زیاد داریم.

حدیث اول از ابوبصیر هست از امام باقر علیه السلام
سؤال می‌کنند که این آیه را حضرت باقر علیه السلام
تلاوت نمودند با دست اشاره کردند به سینه‌ی خودشان،
فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ! یعنی من امام باقر هستم!
این حدیث اول؛ حدیث سوم:

سؤال می‌کنند از امام باقر علیه السلام که
بَلْ هُوَ آيَاتُ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ، «أُوتُوا
الْعِلْمَ» چه کسانی هستند؟!
آقا می‌فرمایند توقع می‌رود که غیر از ما فرد دیگری أُوتُوا
الْعِلْمَ باشد؟

ماییم! ما اهل بیتیم!

در حدیث پنجم:

«قَالَ سَأَلْتُهُ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ - بَلْ هُوَ آيَاتُ بَيِّنَاتٍ فِي
صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ؟»
فرمودند که:

«قَالَ هُمُ الْأَئِمَّةُ - ع - خَاصَّةً!»

این تنها ائمه هستند!

تنها ائمه!

یعنی کسی ادعا نکند یک غیرمعصومی بگوید که اوتوا
العلم من هم هستیم! پس قرآن هم برای من بین و آشکار
هست!

نه!

این بین و آشکار هست برای نبی اکرم، کسی که قرآن
بهش نازل شد، و برای اهل بیت عصمت و طهارت که
خداوند به این‌ها هم علم قرآن و محکم و متشابه و ناسخ
و منسوخ و به تعبیری عام و خاص و مطلق و مقید و
همه‌ی مسائلی که در خصوص بطون قرآن هست، اعطا
کرد به ائمه‌ی معصومین علیهم‌السلام!
پس این‌ها یک وظیفه‌شان تبیین وحی و نیازمندی به
وحی هست.

لذا نبی اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می‌فرمایند:
«إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ الثَّقَلَيْنِ كِتَابَ اللَّهِ وَ عِثْرَتِي» من از بین
شما می‌روم، دو گوهر گران‌قدر می‌گذارم!
آن دو چیست؟!

کتاب خدا و عترتی!

این‌ها عدل هم هستند!

یعنی اگر شما کتاب خدا را چسبیدید، به یک‌سری از
معارف دیگر دسترسی ندارید، این کتاب خدا در کنار
عترت می‌شود یک پک کامل هدایتی!
پس این هم در ارتباط با تبیین وحی از ویژگی‌های نبی
اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله هست.